

TUR TIL LONDON FRA DEN 8. NOVEMBER TIL DEN 11. NOVEMBER

Lørdag den 8. november

Denne gangen gikk turen til London. Dette er hovedstaden i Storbritannia og den ligger ved elven Themsen. Den regnes som grunnlagt av romerne ca. 50 år etter Kristus. Selve byen har ca. 7.5mill. innbyggere, men hvis vi regner hele området kommer vi opp i 12 til 14 mill. Byen regnes som den største byen i EU når det gjelder folketall.

Vi reiste med Norwegian begge veier til London Stansted.

Den ligger ca. 48 km nord for London og er Londonområdets tredje travleste flyplass etter Heathrow og Gatwick. Den ble anlagt av amerikanerne som en base for bombefly i 1942.

I dag håndterer den over 20 millioner passasjerer i året, men det diskuteres en utvidelse slik at den kan håndtere over 80 millioner.

For å komme oss bort til London, hadde vi brukt Internet for å bestille billetter til Stansted Express. Det er et tog som går hvert 15. minutt og trenger 45 minutter inn til Liverpool Street i London.

Det går også andre tog og det går busser, men det tar mye lenger tid.

For å komme oss videre kjøpte vi billett på undergrunnen. Vi valgte billetter som varte en dag og som kunne brukes på alle offentlige transportmidler i sone 1 og 2.

Londons undergrunnsbane (London Underground, ofte bare kalt *the Underground* eller *the Tube*) er et kollektivtransporttilbud bestående av elektriske tog som kjører i tunneler under det sentrale London og i dagen gjennom byens forsteder. Den første strekningen ble åpnet i 1863, noe som gjør dette til verdens eldste metrosystem.

Alle billettene må kjøpes på forhånd og for å komme inn til perrongene og togene må vi gå gjennom porter der billettene blir automatisk kontrollert. Hvis billetten er gyldig åpnes porten.

Da vi kom til hotellet, Oxford Hotel i Earls Court distriktet, fikk vi vite at det var stengt for oppussing, men vi var booket om til et annet hotell rett i nærheten. Det het St. Mark Hotel.

Det var ennå tidlig på dagen. Her spiser vi frokost på Dino's

Her ser vi ut på regnværet utenfor

Etter at vi hadde spist tok vi undergrunnen fra Earls Court. Det regnet ennå, men det er noen blå gløtt av himmelen innimellom.

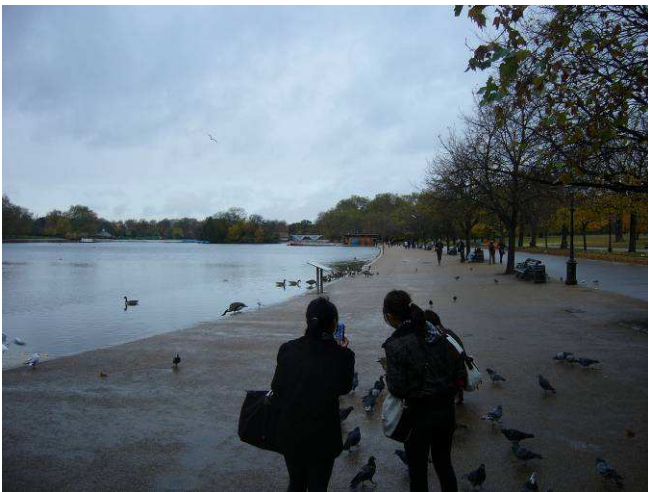
Vi reiste til Hyde Park Corner. Her er oppgangen fra stasjonen.

Her er Wellington Arch som står på Hyde Park Corner. Den ble bygget i 1826-30 av Georg IV til minne om seirene til England under Napoleonskrigene.

Her går vi på Serpentine Road i Hyde Park.

Her er vi kommet til innsjøen The Serpentine i parken. Det er mye fugler her.

Her mater Anne Berit fuglene

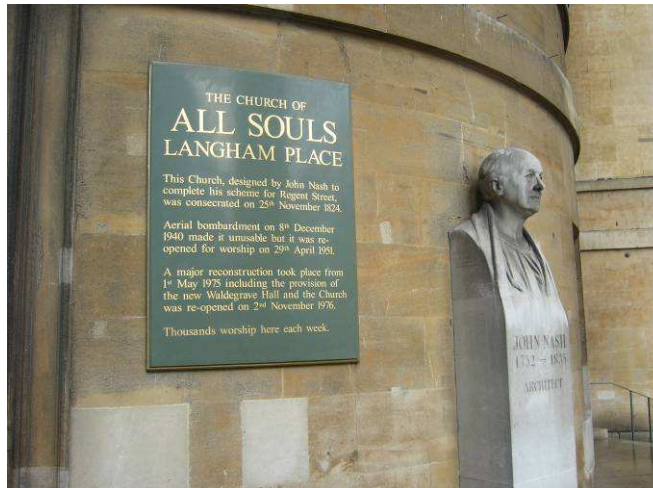

Her har vi gått gjennom Parken til Marble Arch. Denne triumfbuen ble bygget samtidig med Wellington Arch.

Da vi var kommet så langt, så begynte det å sprutregne, så vi gikk inn på denne puben for å ta et par øl mens byen varte.

Det regnet ennå, så vi tok undergrunnen fra Marble Arch til Oxford Circus.

Planen var å gå nedover Regent Street. Men Kjell tok feil av retningen, så vi havnet ved All Souls Church. Den er fra 1824 og fikk kallenavnet bryllupskaken.

Dette en statue av Field Marshall Sir Georg Stuart White (1835-1912) som fikk Viktoria korset etter innsatsen i engelske kriger i Afghanistan i 1879.

Her gikk vi forbi tårnet til British Telecom. Byggingen startet i 1961 og ble innviet i 1965. Det skulle være 111m høyt, men har sunket 53m etterpå. Det hadde en roterende restaurant på toppen, men den er nå stengt for offentligheten.

I enden av gaten ser vi Liberty som er et kjent varehus fra 1875.

Her er vi inne i en typisk engelsk pub

Her er vi i en handlegate.

Her er vi kommet til Picadilly Circus. Da var vi våte og trøtte, så vi tok Undergrunnen tilbake til hotellet.

Om kvelden spiste vi på en bra italiensk restaurant i Earls Court Road.

Her skjenker en av kelnerne vin ved nabobordet.

Søndag den 9. november

Denne dagen tok vi undergrunnen til Green Park.

Etter å ha gått gjennom Green Park kom vi til Buckingham Palace som er fra 1837. Den første dronningen som flyttet inn var dronning Victoria

Her er en av portene

Det var et statsbesøk på gang, så her har de gjort klart for parader og musikk

Deretter gikk vi gjennom Saint James's Park i retning Houses of Parliament og Big Ben

Ekorn var det mange av. De lette etter nøtter.

Her ser vi tilbake mot Buckingham Palace

Her er Big Ben, men lenger enn dette kom vi ikke på grunn av statsbesøket.

Big Ben er et kallenavn på den største av klokkene (egentlig *Great Bell*) i tårnet på Westminsterpalasset i London. Det blir også ofte feilaktig brukt om hele tårnet.

Tårnet er 96.3m høyt og heller 220mm ved urskiven. Dette er på grunn av at grunnen ga litt etter under gravearbeidene for en av undergrunnslinjene (Jubilee Line)

Klokken skal ha blitt oppkalt etter Sir Benjamin Hall, som var sjefskommissær for offentlige arbeider. En annen teori er at den, fordi den var den tyngste i sitt slag, ble kalt opp etter den da berømte proffbokseren Benjamin Caunt.

Her snakker Kjell med en politimann for å spørre om hva paraden gjaldt.

Dette er Horse Guards som er hovedkvarteret til den kongelige garde.

Dette er Westminster Abbey (egentlig St. Peterskirken i Westminster). Den er Storbritannias tradisjonelle kroningskirke og siste hvilested for landets monarker. Den var opprinnelig en klosterkirke, men har nå status som kongelig kapell.

Her ser vi Houses of Parliament, Big Ben og Westminster Abbey. På grunn av at alt var avstengt på grunn av parader fikk vi ikke komme bort til noen av dem.

Her måtte vi gå gjennom Saint James's Park igjen for å komme oss videre. Her ser vi i retning Trafalgar Square og Admiral Nelson på søylen

Her er det flere parader i The Mall som går i retning Buckingham Palace

Deretter tok vi undergrunnen bort til Covent Garden. Dette komplekset startet som et blomster-, frukt- og grønnsaksmarked, men er nå en generell markedshall.

Her er det en som prøver å tjene noen penger.

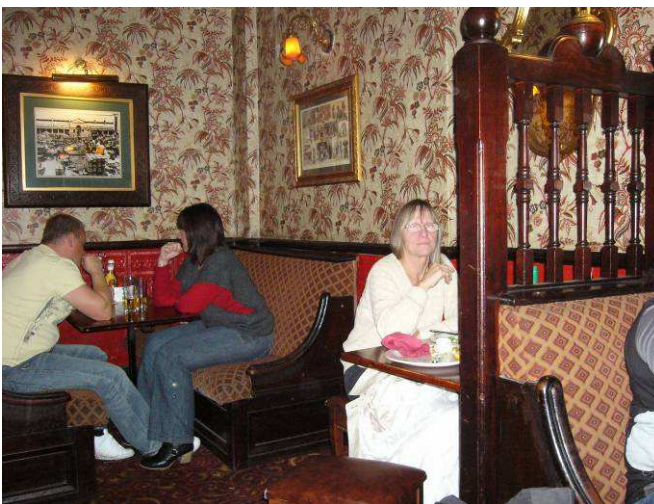

Etter dette måtte vi ha en øl på nærmeste pub

Se så blide vi er

Nå var det så langt på dag at vi var sultne. Vi gikk til en annen pub og spiste fish and chips

Deretter tok vi undergrunnen til Waterloo på sørsiden av Themsen. Her er vi på Gabriel's Wharf som er en liten åpen plass med butikker og fortausrestauranter

Her er et par utsiktspilder over Themsen fra South Bank. Vi går langs en gangvei som heter Queen's Walk

Langs elvebredden var det mange som jobbet med sandskulpturer

Det foregikk også salgsvirksomhet

Her går vi mot Waterloo Bridge

Under broen var det et lite marked

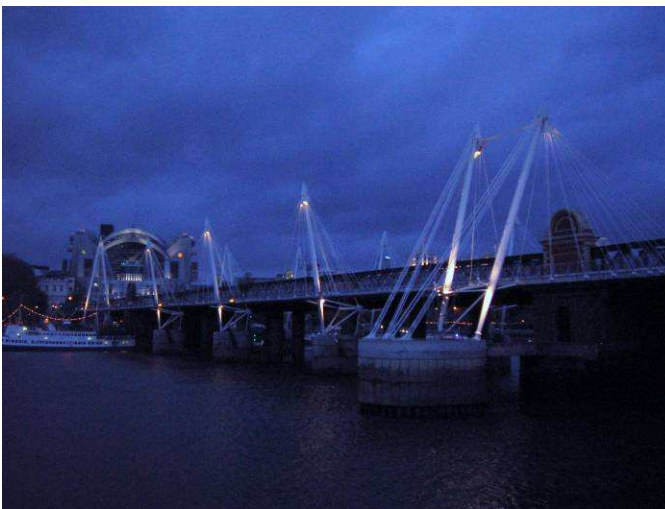
Det var også litt graffiti

Her er vi på et sted som heter Las Iguanas. Kjell står ved baren og skal bestille øl

Kjell slapper av

Her har vi gått under Hungerford Bridges med veier og jernbaner

Her er det en som opptrer som statue

Herfra så vi rett bort på London Eye som er verdens største pariserhjul. Det er 135 meter høyt og det trenger 40 minutter på en omgang. London Eye åpnet i 1999 og var laget for århundreskiftet 1999-2000, men ble en så stor turistattraksjon at det ble stående. Det har 3,5 millioner besøkende hvert år.

Herfra så vi også rett over Themsen mot parlamentsbygningen og Big Ben

Etter dette var det blitt så sent at vi tok undergrunnen fra Waterloo til Earls Court. Om kvelden spiste vi på den samme italienske restauranten, for vi syntes det var så god mat og god service der.

Mandag den 10. november

Denne dagen tok vi undergrunnen bort til St Paul's. Denne dagen regnet det enda mer. Så da vi kom fra undergrunnen satte vi oss på en pub og ventet på at det skulle lette litt.

Her satt vi og så ut på de typiske toetasjes bussene i London og sightseeingbussene som kjørte forbi

Christ Church Greyfriars. Den ble bombet under krigen, og ruinene er nå offentlig hage.

Her er en buss til på holdeplassen

Her er et par bilder av St Paul's Cathedral fra en noe uvant vinkel.

St. Pauls katedral er den anglikanske biskopen av Londons katedral. Dagens katedral regnes for å være den femte på stedet, og ble bygget etter at en eldre katedral ble ødelagt i bybrannen i 1666. Kuppelen er inspirert av Peterskirken, og er 108 meter høy inkludert korset på toppen.

Nå regnet det så det sprutet i asfalten, så vi måtte søke ly i nok en pub.

Et annet bilde fra puben

Her er vi ved Guildhall. De kommunale styresmaktene i The City holder til her.

Her er en annen del av Guildhall

Monument. Denne søylen er 62 meter høy og ble bygget (1671-77) som et minnesmerket over den store brannen i 1666.

Toppen på Monument

Nå måtte vi ha lunsj og vi gikk ned i en italiensk restaurant ved Leadenhall Market

Leadenhall Market er en overbygd markedsgate

Etterpå gikk vi nedover mot Tower of London, her sett fra baksiden

Her ser vi i retning av Tower Bridge

Her ser vi oppover elven

Wilhelm Erobreren fikk bygget dette fortet for å sikre kontrollen over Themsen. Den ble også brukt som kongelig bolig og som fengsel. Kronjuvelene og en stor våpensamling er utstilt her.

Her er et oversiktsbilde av Tower of London og Tower Bridge

Her vi ved enden av Tower Bridge. Anne Berit bruker den nye paraplyen

Her er Tower Bridge i månebelysning

Broen ble bygget som følge av økonomisk vekst i East End området på 1800-tallet. Grunnen til at den ble en klaffebro var at man ikke måtte forhindre skipstrafikken. Klaffene ble opprinnelig drevet av seks dampmaskiner og kunne løftes på 1 minutt.

Tirsdag den 11. november

Denne dagen var kaldt men ikke noe regn. Vi reiste bort til Saint James's Park for vi syntes det var så fint der.

Her er vi i Saint James's Park. Noen av trærne måtte ha støtte

Det var mange fugler her

Ekornene var nesten like tamme som katter. Her er det et som skal se hva Kjell har i hånden.

Her har han fått nøttesjokolade. Nam.

Her ser vi nedover sjøen mot London Eye

Her har vi flyttet oss ned til Themsen igjen. Dette er College of Arms. Det er et departement som har autoritet til å godkjenne nye våpenskjold for England, Wales og Nord-Irland. Det ble grunnlagt i 1484 av King Richard III.

Her står vi på London Millennium Bridge og tar bilde østover.

Her er det skikkelige fagverkskonstruksjoner, omtrent som på plogene fra Kverneland.

Anne Berit har tatt video.

London Millennium Bridge ble åpnet 10. juni 2000 som Londons første nye bro over Themsen siden Tower Bridge i 1894.

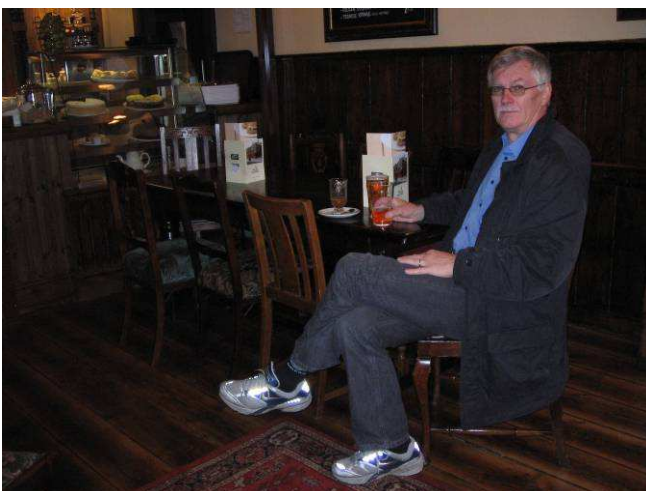
Byggearbeidene begynte i 1998 og broen ble åpnet 10. juni 2000. På grunn av uforutsette laterale vibrasjoner ble imidlertid broen stengt to dager senere for utbedringer. Vibrasjonene oppsto på grunn av det store antallet fotgjengere på broen (90 000 besøkende første dag, med 2000 mennesker på broen samtidig). De første vibrasjonene førte til at folk beveget seg i takt med svaiingen, og dette økte effekten. Svaiingen gav broen kallenavnet *Wobbly Bridge*.

Etter at vi var kommet over elven frøs vi og måtte inn her på The Anchor.

Anne Berit fryser og varmer seg ved peisen.

Kjell er ikke fullt så kald

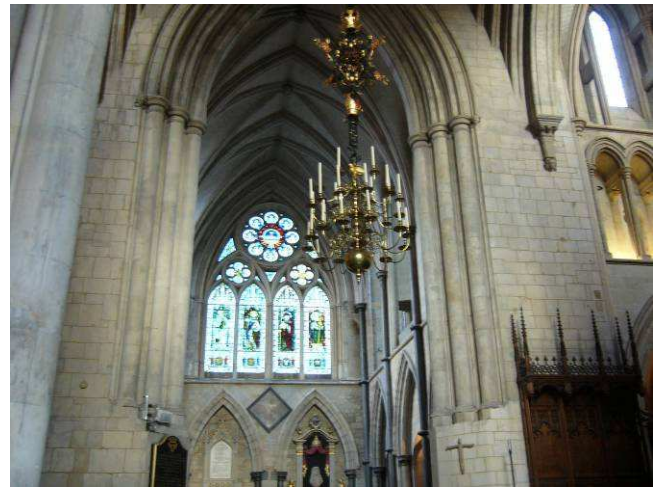
Rett utenfor lå denne sjørøverskuten som kunne leies for større selskaper.

Fin skute

Her kommer vi til Southwark Cathedral. I inngangen ble vi møtt av en prest som vi pratet lenge med.

Southwark-katedralen (St Saviour og St Mary Overie) er sete for Southwark bispedømme. Kirken er en korskirke.

Kirken ble bygget som en sognekirke (klosterkirke) omkring 1215, med flere ombygginger fram til 1420. Den ble en katedral først i 1905, da det anglikanske bispedømmet Southwark ble opprettet. Dette er ett av to steder der anglikanske og katolske bispedømmer har samme navn; det andre er Liverpool.

Det er ganske fint interiør

På baksiden av kirken sto det en stilig figur

Her gikk vi forbi St Olaf House.
Det er et varehus bygget i 1928-32. Bygget er oppkalt etter Olav Haraldson (den hellige) som angrep London via Themsen i 1009 og rev ned London Bridge.

Her er vi i Hay's Warf.
Det er to store lagerbygninger som på 1800 tallet bruktes til lagring av smør og krydder. Nå er det kafeer, restauranter og butikker her. I midten står denne rare fontenen

Hay's Warf
Glasstaket mellom hallene er 30 m høyt

Rett utenfor Hay's Warf ligger HMS Belfast som museumsbåt. Den var i tjeneste fra 1938 til 1953.

Herfra tok vi undergrunnen fra London Bridge til Greenwich. Her spiste vi lunsj på en lokal pub. Maten er alltid god på de engelske pubene og her ute i distriktet var det billig i tillegg.

Anne Berit ved bardisken

Kjell sjekker kameraet

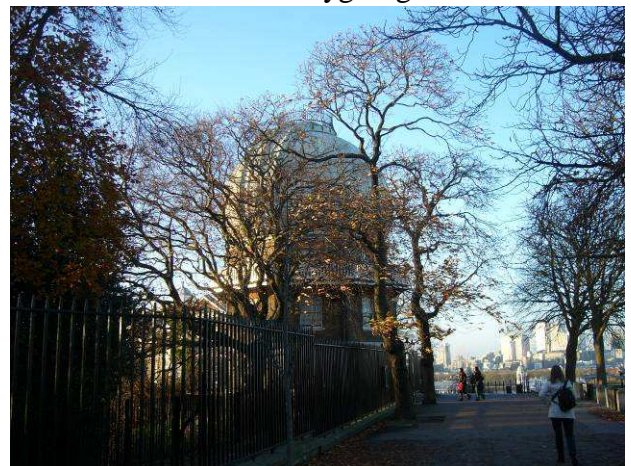
Greenwich er et område i det sørøstlige London. Det var opprinnelig en egen by, men er nå innlemmet i London. Greenwich-meridianen passerer gjennom Royal Observatory Greenwich. Greenwich Mean Time (GMT) var lenge utgangspunktet for inndelingen i tidssoner, inntil den ble erstattet av universell tid UTC. Det er ikke lenger et fungerende astronomisk observatorium der, men hver dag faller en kule nøyaktig kl. 13:00, og det er et museum for astronomi og navigasjon, hvor man blant annet kan se John Harrisons kronometre. Observatoriet ligger i Greenwich Park.

Observatoriet sett nedenfra

Noen av bygningene

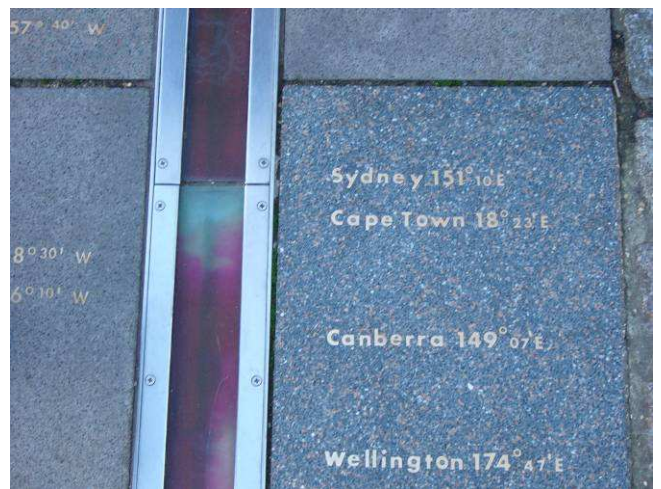
Inngangen

Markering for Greenwich-meridianen

Greenwich-meridianen

Greenwich-meridianen

Tidsangivelse

Utsikt fra toppen

Herfra reiste vi til hotellet for å hente koffertene. Vi kom midt i russtrafikken, så vi kom ikke på de første togene og det var som å stå som sild i tønne, men vi rakk flyet akkurat så vidt det var.